

وقتی همه چیز تیره و تاریک به نظر می‌رسد، چه بسا وقت جشن گرفتن باشد

نادیا کریمی

بیست و پنجم آبان ماه هشتاد و شش

این روزها دستگاه حاکمیت میکوشد تا با صدور احکام سنگین برای فعالین در صحنه های مختلف اجتماعی به خیال خود، جنبش های شکل گرفته و التهابات ناشی از عدم پاسخگویی مسئولین به خواسته های اساسی و برحق اقشار مختلف را دچار رکود و در واقع مجبور به عقب نشینی کند. بر همه ما روشن است که صدور احکام ناعادلانه ای که این روزها برای فعالین زنان، دانشجویی، معلمان و کارگران و ... مقرر میگردد، تنها و تنها برای محقق ساختن رویای شوم زورمندان و قلدربانان و اقتدارگرایان مبنی بر بی اثر ساختن فعالیتها و پیگیریهای روزافزون قشر فرهیخته و آگاه جامعه است که هر روز با وجود فشارها و محدودیت های موجود و علیرغم زندان و دادگاههای پی در پی با پشت گرمی به نیروی همبستگی و پتانسیل ناشی از آن راه طولانی اعتراض و عدم سکوت را میپیماید. و هر روز این مدعا را برای همگان به اثبات میرساند که برخوردهای سخیف عده ای زورمدار نه تنها باعث عقب نشینی و ناامیدی ویاس ما نخواهد شد، بلکه گرمای امید بخش زندگی و رویش دوباره جوانه های آگاهی و شرافت را نوید میدهد. نگاهی کوتاه به پروسه ای که دانشجویان و زنان در این مدت و یا حتی در این ماه طی کردند میتواند الگو و سرمشق مناسبی باشد برای اینکه روزهای همصدایی و یکدلی هایمان را استمرار ببخشیم، با ایمان به نیرویی که همبستگی با سایرین میتواند ایجاد کند به ادامه راه پرداخته و به گامهایمان سرعت ببخشیم.

شاید بی مناسبت نباشد که به نمونه هایی از این حرکتها و اعتراضات اشاره ای داشته باشیم. از کسانی که به دلیل داشتن افکار نو مورد عتاب و بازخواست قرار گرفتند و در این راه صدمات زیادی را نیز متحمل شدند اما هرگز راه تسلیم و سازش و یا بی عملی و رخوت را در پیش نگرفتند و همگان به خوبی خاطره این دوران و کسانی که آن را ساختند، به روشنی به خاطر خواهند سپرد.

- ادامه تجمعات اعتراضی دانشجویان: امیرکبیر، شاهرود، اصفهان، سیستان و بلوچستان

- تعطیلی کلاس های دانشکده ریاضی و اعتراض به بازداشت معصومه منصوری

- در دیدار اعضای دفتر تحکیم وحدت و سازمان ادوار تحکیم با خانواده علی عزیزی بر اعتراض های عملی نسبت به بازداشت های اخیر تاکید شد

- چهارمین تجمع ترم جاری در دانشگاه شاهرود: اعتراض به برخوردهای گسترده و بازداشت دانشجویان

- اعتراض دانشجویان دانشگاه اصفهان به احکام صادره برای دانشجویان امیرکبیر و عدنان حسن پور

- برگزاری مراسم پاسداشت زندانیان سیاسی و دانشجویی توسط انجمن اسلامی سیستان و بلوچستان

- در مراسم سخنرانی «محمود احمدی نژاد» در دانشگاه علم و صنعت که قرار بود طی آن رییس جمهور با اساتید، مسئولان و دانشجویان این دانشگاه دیدار کند، از حضور دانشجویان علم و صنعت ممانعت به عمل آمد.

معلمین که فقط به دلیل بیان خواسته هاشون هر روز به دادگاه احضار میشوند و در معرض احکام ناعادلانه تبعید و اخراج و قرار میگیرند که جای خود دارند..

اینکه جنبش دانشجویی و سایر حرکتها در کشورمان با شتاب بی سابقه ای در حال رشد و شکوفایی است و در این راستا هم دستاوردهای چشم گیری داشته است يك حقیقت غیر قابل انکار و تردید ناپذیر است ، دقیقا به همین دلیل خواب بی اثر کردن این حرکتها و یا مایوس ساختن این اقشار يك خواب پریشان و غیر قابل تعبیر است ، روند طی شده بخصوص در ماههای اخیر به روشنی نشان میدهد که طلب کردن حقوق قانونی و احترام به منزلت و جایگاه واقعی که این اقشار در پی آن هستند يك آرمان دست یافتنی است که برای رسیدن به آن تنها باید هزینه راقبول کرد . اما سوال اینجاست که سمت و سوی این حرکتها چیست و در نهایت راه به کجا خواهد برد ؟ مقصد و انتها کجاست و رسیدن به اهداف نهایی از چه راههایی محقق خواهد گردید ؟

بدون شك امروز باید کلمات جدید را جایگزین کرد چراکه امروز ستاره ها در اوین میدرخشند ، مهرورزی و عدالت با تبعید و اخراج و دادگاه و محدودیت معنا میدهد ، دانشگاه بازداشت میشود و انفصال و کوچ اجباری در هر صورت بر پیکر جامعه فرهنگی می نشیند. امروز به جای آموزش و تربیت صحیح و درست ، بر ضعف ها و کاستی ها سرپوش گذاشته میشود تا افکار منحرف گردند و این گناه خود را در اتهاماتی مانند اخلال در نظم عمومی، نشر اکاذیب ، تحریک به اعتصاب وتجمع !!! به کسانی که خود دردکشیده و زخم خورده هستند، خود را مخفی میکنند. با این وجود اگر چه کسانی سعی در بستن چشم ها دارند اما ما نگاه کردن و درست دیدن را فراموش نخواهیم کرد. اگر چه میخواهند که ما معیشت و منزلت واقعی مان را از یاد ببریم اما ما جوانه های نو اندیشی را در اذهان خواهیم کاشت . و اگر چه هزار زخم برداشته و به هر نوع تحت فشار و تهدید و تهمت قرار بگیریم باز هم از این وظیفه خطیر که به حکم انسانیت و شرافت بردوش ماست ، دست نخواهیم کشید.

اریک باتر وورت در همین باره جمله مشابهی داشته و می گوید: هرچه موانع جدی تر و سخت تر باشد، لذت تلاش و پیروزی بیشتر است.

پس به تبعیت از این قانون، ما فرهنگیان هم در کنار فرزندان دانشجوییمان، در کنار زنان و کارگران و همدوش همکارانمان، دست در دست هم روزهای تاریک و سرد این زمستان بگیر و ببند و فشار را با آفتاب گرم اتحاد و همبستگی مان به روز روشن دستیابی به اهداف مشترک و برحقمان تبدیل خواهیم کرد.

نادیا کریمی - آبان ماه ۱۳۸۶

اتحاد معلمین

دفاع از حقوق معلمین